

Arrest

nr. 71 418 van 7 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 september 2011 met refertenummer 10339.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANHEMMENS loco advocaat M. DEFRAEYE en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba afkomst. U werd geboren op 25 december 1986 in Mushin, Lagos en leefde daar uw hele leven. Uw ouders zijn gescheiden toen u jong was. Uw moeder vertrok samen met 3 van uw broers en uw zus naar Ghana. Samen met uw vader en uw broer (W.A.) bleef u wonen in Mushin. U volgde secundair onderwijs in Oyo State en keerde in 2001 terug naar Mushin. Uw vader stierf in 2006 en u bleef samen met uw broer in het ouderlijk huis wonen. In 2007 nam u de optiekwinkel van uw vader over.

Uw broer (W.A.) was sinds lange tijd lid van O'odua People's Congress (hierna OPC), meer bepaald van de vleugel van Ganiyu Adams. In 2009 werd uw broer verkozen tot voorzitter van de afdeling van de National Union of Road Transport Workers (hierna NURTW) in de regio Daliko.

U verklaart dat de leden van OPC bepalen wie de voorzitter is van NURTW in bepaalde regio's. Er ontstond een conflict tussen de 2 facties uit OPC: de Dr Frederick Fasheun groep en de Ganiyu Adams factie. Ze streden om verschillende posities binnen de NURTW in de regio en er ontstonden gevechten. Daarna vertrok uw broer naar Ierland. Toen hij terugkeerde, vervoegde hij zijn bende. De volgende dag, op 2 juli 2010 werd hij gedood. U denkt dat de Dr Frederick Fasheun groep hem vermoord heeft.

(MC.M.) van de NURTW wilde de vrede terug en belde u op. Hij zei dat volgens de regel u de erfgenaam bent en het ambt van uw broer [als voorzitter van de NURTW in Daliko] moest overnemen. U zei dat u geen interesse had wegens uw beroep. Later ging het gevecht verder en kwam men naar uw buurt. Men vernielde alles op straat en ook veel dingen in uw huis. Toen een vriend u opbelde om u hierover te informeren was u aan het werk in de winkel. U ging kijken tot aan het begin van de straat. U voelde zich niet meer veilig en vluchtte naar uw vriend (Sh.) in Ibadan. Terwijl u daar verbleef werd de 3-jarige dochter van uw broer, (So.) genaamd, op 18 november 2010 vermoord. U verdenkt de Dr Frederick Fasheun groep hiervan.

Op een avond in december 2010 werd u bij uw vriend (Sh.) thuis ontvoerd door mannen in 2 bussen. Ze hielden u 2 dagen vast in een kamp. U bleek één van de bewakers te kennen, het was een vriend (G.). Begin januari 2011 hielp hij u te ontsnappen. U keerde terug naar Lagos en kreeg de hulp van chieft (J.). Hij bracht u naar een hotel in Ikeja, Lagos en regelde een vals paspoort voor uw vertrek. Op 1 februari 2011 verliet u Nigeria. Op 2 februari 2011 kwam u met het vliegtuig aan in België. Op 3 februari 2011 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een geboortecertificaat van uzelf en van (W.A.), een krant PM News van 2 juli 2010 met een artikel over de moord op (W.A.), een verklaring van (A.A.A.H.) bij de Magistrate's Court van Lagos state dat zij de moeder is van u en (W.A.), een diploma Yoruba taal en cultuur van 2006, uw origineel rijbewijs, een visitekaart van de optiekwinkel, een identificatiebadge van de optiekwinkel en het postbewijs dat deze zaken naar u werden opgestuurd. Verder ook uw schoolresultaten uit het secundair onderwijs en een internetartikel over de situatie in Mushin.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat (W.A.) wel degelijk uw broer is.

Volgens uw verklaringen heeft u uw hele leven, enkel onderbroken door de periode waarin u secundair onderwijs volgde in Oyo State, in hetzelfde huis samengewoond met (W.A.), tot aan zijn dood op 2 juli 2010 (gehoor CGVS, p.4-5). Uw kennis over (W.A.), waarmee u dus meer dan 20 jaar zou hebben samengewoond, is echter ontoereikend.

Zo slaagt u er niet in te antwoorden op elementaire vragen over het OPC-lidmaatschap van (W.A.), wat toch de aanleiding is voor uw problemen en de reden waarom u Nigeria diende te verlaten. U weet niet sinds wanneer hij lid was van OPC en verklaart enkel dat het sinds heel lang is en dat u niet hield van wat hij deed (gehoor CGVS, p.13-14). U weet ook niet welke functie uw broer had binnen OPC, enkel dat hij zeker nuttig was voor de partij (gehoor CGVS, p.14). Verder weet u niet welke taken hij opnam in de partij OPC, maar enkel dat u weet dat hij een sterk lid was. U weet ook niet of hij betaald werd voor zijn activiteiten (gehoor CGVS p.14). Uw kennis van de activiteiten van (W.A.) voor OPC is dan ook ontoereikend. Gegeven het feit dat jullie samenwoonden en hij volgens uw eigen verklaringen al heel lang lid was en een sterk lid was, mag toch verwacht worden dat u hier meer over kunt vertellen. U stelt dat de vrees voor uw leven een gevolg is van het lidmaatschap van uw broer (W.A.) bij de OPC. Dan mag verwacht worden dat u zich daarover informeert. Uw verklaring dat u dit niet deed omdat u niet hield van wat hij deed overtuigt daarom niet.

Ook betreffende de reis van (W.A.) naar Dublin slaagt u er niet in om concrete informatie te verstrekken. U vermeldt dit feit nochtans expliciet in uw vluchtrelaas (gehoor CGVS, p.9). Over de aanleiding van die reis verklaart u dat het misschien voor zaken was, maar dat hij het niet zei. U weet ook niet voor welke zaken hij er was (gehoor CGVS p.12). Uw gebrekkige kennis hierover is weinig plausibel, temeer het een reis van 3 weken betrof en het volgens uw verklaringen de allereerste trip van uw broer naar het buitenland was (gehoor CGVS, p.12). Daarenboven verklaarde u dat uw broer besloot dat hij de optiekzaak van uw vader niet kon overnemen in 2006 omdat hij het druk had met de activiteiten bij OPC en NURTW (gehoor CGVS p.5). Het is dan ook merkwaardig dat hij gedurende 3 weken voor zaken naar Dublin ging en u zich hierover geen vragen stelde.

Toen u gevraagd werd naar de geboortedatum van (W.A.) antwoordde u aanvankelijk 1977. Toen u gevraagd werd of u preciezer kon zijn, zei u dat u het niet wist (gehoor CGVS p.5). Na de pauze merkte u spontaan op dat de geboortedatum van (W.A.) augustus 1978 is en niet 1977. Toen u gevraagd werd of u kon specificeren zei u dat het op 1 augustus 1978 is. Het is op zijn minst opmerkelijk dat u in eerste instantie enkel het jaartal van zijn geboorte kunt noemen, maar na de pauze met een gewijzigde en deze keer wel gedetailleerde geboortedatum op de proppen komt.

U verklaart dat uw broer mensen vermoordde en dat hij niet zuiver is. U stelt ook dat u dit gedrag niet verdedigt en er veel conflicten met hem over had, maar dat hij niet luisterde (gehoor CGVS, p.10 en 14). Toen u gevraagd werd of u dan nooit overwoog te verhuizen antwoordt u enkel dat het uw broer was die moest verhuizen en niet u. U verklaart ook dat u al zolang samen was, ook na de dood van jullie vader, maar dat u niets met hem te maken heeft (gehoor CGVS, p.14). Deze verklaring is op zijn minst twijfelachtig. U was zich bewust van de criminele activiteiten van uw broer en was het ook oneens met zijn levenswandel. Dan mag toch verwacht worden dat u een poging deed om zich hiervan te distantiëren en te verhuizen, temeer u een eigen zaak had en vermoedelijk de middelen ter beschikking had om ergens anders te gaan wonen. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat u uw hele leven met (W.A.) heeft samengewoond.

Betreffende de moord op (W.A.) kan worden opgemerkt dat u deze niet correct in de tijd situeert. U verklaart meermaals expliciet dat dit plaatsvond op 2 juli 2010 (gehoor CGVS, p.3, 15 en zie vragenlijst CGVS, ingevuld op 22 maart 2011, p.3 pt.5). Volgens de informatie uit het krantenartikel van PM News, dat u nota bene zelf neerlegde, blijkt echter dat de moord plaatsvond op 29 juni 2010. Immers, het krantenartikel verscheen op vrijdag 2 juli 2010 en daarin wordt vermeld dat de moord plaatsvond 'afgelopen dinsdag' wat dus 29 juni 2010 is. Dergelijke vaststelling is belangwekkend, niet alleen omdat het bijkomende vragen oproept bij de broederband die u met (W.A.) beweert te hebben, maar ook omdat de dood van uw broer de kern van uw relaas uitmaakt, vermits u beweert dat deze gebeurtenis aan de basis lag van uw problemen met de OPC.

Uit dergelijke opeenstapeling van gebrekkige kennis over (W.A.) en ongeloofwaardige verklaringen kan enkel besloten worden dat geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat (W.A.) uw broer zou zijn, noch aan uw verklaring dat zijn dood aan de basis lag van uw problemen.

De door u neergelegde kopies van de geboortecertificaten van uzelf en (W.A.) kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd is aan het dossier blijkt immers dat in Nigeria valse geboortecertificaten op eenvoudig verzoek en mits betaling vlot verkregen kunnen worden. De authenticiteit van de 2 neergelegde geboortecertificaten kan dan ook ernstig in twijfel getrokken worden. De 2 geboortecertificaten boeten nog verder aan geloofwaardigheid in doordat ze in exact hetzelfde handschrift lijken te zijn opgesteld, ondanks het feit dat ze door een andere ambtenaar opgesteld zijn. Ook het gegeven dat uw vermeende broer in het geboortecertificaat voluit (H.W.A.) genoemd wordt doet vragen rijzen. In het krantenartikel over de moord op (W.A.), dat u zelf neerlegde, wordt 2 maal de naam (W.A.) vermeld en 4 maal heeft men het kortweg over (A.). Op geen enkel moment wordt in het artikel echter melding gemaakt van de naam (H.). Dit doet dan ook vermoeden dat de naam (H.) enkel toegevoegd werd aan het geboortecertificaat om uw vermeende broederband te onderstrepen. Uit bovenstaande informatie kan dan ook enkel besloten worden dat de 2 neergelegde geboortecertificaten frauduleus verkregen zijn en er geen enkel geloof aan gehecht kan worden.

Ook de door u neergelegde verklaring van (A.A.A.H.) bij de Magistrate's Court van Lagos state op 16 augustus 2011 dat zij de moeder is van u en (W.A.) kan deze appreciatie niet wijzigen. Ten eerste omdat het een gesolliciteerd document betreft, dat op uw vraag en pas op 16 augustus 2011, dus meer dan 6 maanden na uw vertrek uit Nigeria werd opgesteld. Ten tweede omdat u eerder in het gehoor reeds verklaard had dat uw moeder momenteel in Ghana verblijft (gehoor CGVS, p.3) en zij dus onmogelijk op 16 augustus 2011 in Lagos in Nigeria kan geweest zijn. Merkwaardig is ook dat de dag van aflevering die op het document staat tevens de dag van het gehoor door het Commissariaat-generaal is. Dit roept ernstige vragen op over de authenticiteit van dit neergelegde document.

Verder slaagt u er niet in om de vermeende vervolging door OPC, meer bepaald door de Dr. Frederick Fasheun groep binnen OPC, aannemelijk te maken.

Wat de vernielingen aan uw huis betreft verklaart u dat ze naar uw straat kwamen. U zag een ontplofte auto, alles op straat en veel dingen in uw huis waren vernield (gehoor CGVS, p.9). U slaagt er echter niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk gevisieerd werd, want volgens uw eigen verklaring werd de hele straat gevandaliseerd en was het een crisis in uw buurt (gehoor CGVS, p.9).

U ging tot aan uw straat en toen u dichterbij kwam, zag u dat het waar was en bent u vertrokken (gehoor CGVS, p.9). U bent met andere woorden niet meer in uw huis geweest en weet dus eigenlijk niet zeker of veel dingen in uw huis vernield waren.

U slaagt er niet in aannemelijk te maken wie u vervolgt en waarom ze u zouden vervolgen.

U verdenkt de Dr. Frederick Fasheun groep ervan dat ze uw huis vernield hebben en uw ontvoerd hebben. U heeft echter geen enkele aanwijzing dat zij hierachter zitten en verklaart meermaals dat zij het zijn omdat u enkel met hen problemen heeft. U kunt ook geen enkele van de leden van deze Dr. Frederick Fasheun groep bij naam noemen (gehoor CGVS p.13, 17). Deze verklaringen zijn dermate vaag dat er weinig geloof aan gehecht kan worden.

Volgens uw verklaringen wordt u vervolgd door OPC omwille van 2 redenen. Ten eerste omdat ze wraak op u wilden nemen vanwege de activiteiten van uw beweerd broer, (W.A.). Ten tweede omdat ze de functie van (W.A.) bij de NURTW, die na zijn dood naar u zou gaan, wilden overnemen (gehoor CGVS, p.11, 17).

Wat de eerste reden betreft geeft u echter aan dat toen (W.A.) nog leefde, u nooit problemen ondervonden heeft ten gevolge van zijn activiteiten bij OPC (gehoor CGVS, p.17). Het is dan ook weinig plausibel dat u na het overlijden van uw broer plots wel gevisieerd zou worden. Wat de tweede reden betreft, blijkt dat u nooit aan de leden van OPC, Frederick Fasheun groep te kennen hebt gegeven dat u die functie bij de NURTW helemaal niet wil. De kidnappers waren helemaal niet gewelddadig: ze zegden dat u moest meekomen en dat ze geen geweld zouden gebruiken als u geen weerstand bood (gehoor CGVS, p.13) Toch hebt u tijdens de twee dagen dat u ontvoerd was op geen enkel moment te kennen gegeven dat u die job helemaal niet wilde (gehoor CGVS, p.15).

Van iemand die ontvoerd wordt door leden van de OPC, Frederick Fasheun groep, omdat zij een voor hem bestemde functie wilden overnemen, zou toch tenminste verwacht worden dat hij een poging onderneemt om aan de ontvoerders duidelijk te maken dat hij die functie helemaal niet wil, teneinde zijn vrijlating te bewerkstelligen. Dat u dat niet zou hebben gedaan, komt volstrekt niet overtuigend over.

Uit hogervermelde opmerkingen blijkt dat uw verklaringen over uw vervolgers en het motief voor uw vervolging vaag en niet overtuigend voorkomen.

Uit al het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat (W.A.) uw broer is en aan uw vermeende vervolging door OPC, meer bepaald de Dr. Frederick Fasheun groep. Bijgevolg kan u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Van de door u neergelegde documenten werden uw geboortecertificaat en dat van (W.A.) hierboven reeds besproken. Hetzelfde geldt voor de verklaring van (A.A.A.H.) bij de Magistrate's Court van Lagos state dat zij de moeder is van u en (W.A.).

Wat uw rijbewijs, het visitekaartje van de optiekwinkel, een identificatiebadge van de optiekwinkel, uw resultaten secundair onderwijs en het diploma Yoruba taal en cultuur betreft: deze documenten bevatten persoonlijke en identiteitsgegevens waaraan hier niet meteen getwijfeld wordt.

Het krantenartikel uit PM News van 2 juli 2010 geeft enkel informatie over de moord op (W.A.), maar geeft geen informatie over de band tussen u en (W.A.).

Het internetartikel over de situatie in Mushin tenslotte, geeft enkel algemene informatie over de situatie in Mushin, maar vormen geen bewijs van de persoonlijke vervolging die u aanhaalde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Daar waar verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken aanduidt als tegenpartij, dient te worden vastgesteld dat onderhavig beroepsverzoekschrift blijkens de inhoud ervan is gericht tegen de beslissing van 25 augustus 2011 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Derhalve dient de commissaris-generaal te worden aangewezen als verwerende partij, hetgeen ook blijkt uit de vertegenwoordiging van de commissaris-generaal ter terechtzitting door diens gemachtigde.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van "de Conventie van Genève".

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) gaat er ten onrechte vanuit dat verzoeker niet voldoende kennis heeft over zijn broer H.W. (bijnaam 'A.'). Hij heeft tijdens het gehoor op overtuigende wijze uitgelegd waarom hij de precieze invulling van diens mandaat niet kon opgeven en niet wist in welke al dan niet illegale activiteiten zijn broer actief was. Het was juist zijn bedoeling om

zich zoveel mogelijk te distantiëren van de bedenkelijke activiteiten van zijn broer. Verzoeker en zijn broer waren afstandelijk tegenover elkaar en hadden vaak ruzie. Het is dan ook opmerkelijk dat de commissaris-generaal van verzoeker verwacht dat hij zich over de precieze omstandigheden rond het lidmaatschap van zijn broer beter zou geïnformeerd hebben omdat dit lidmaatschap de oorzaak van de vrees voor zijn leven is. Verzoeker benadrukt dat hij door de machtige vijanden van zijn broer werd gevolgd en dat deze politici niet op de hoogte waren van het feit dat hij niet dezelfde waarden deelde als zijn broer. Hij stelt dat hij dood moest omdat hij familie was van zijn broer, net zoals zijn nichtje So., het driejarig dochtertje van W.A. dat koelbloedig werd vermoord. Verzoeker betoogt dat haar dood, die in de beslissing niet in twijfel wordt getrokken, een krachtig bewijs is dat de aanhangers van de Dr. Frederick Fasheun fractie voor niets terugdeinzen en de hele familie wilden uitroeien. Het is overigens perfect aannemelijk dat twee familieleden die onder hetzelfde dak wonen hun leven niet aan elkaar vertellen.

Verzoeker stelt dat de argumentatie van de commissaris-generaal eveneens ontoereikend is waar wordt gesteld dat hij niet veel over de reis van zijn broer naar Dublin heeft kunnen vertellen.

Verzoeker voert aan dat ook het feit dat hij de geboortedatum van zijn broer niet onmiddellijk heeft kunnen geven, niet ernstig genoeg is om hem van bedrog te verdenken. De vraag naar deze geboortedatum werd hem in het begin van het gehoor gesteld toen hij nog erg zenuwachtig was en zich niet goed kon concentreren. In de pauze dronk hij water en at hij druivensuiker zodat hij weer normaal kon functioneren en de vragen van de ambtenaar kon beantwoorden.

Verzoeker benadrukt dat hij zich opzettelijk van de (illegale) activiteiten van zijn broer distantieerde. Hij wou niks met de gewelddadige levenswijze van zijn broer te maken hebben. Volgens verzoeker is het tegenstrijdig dat de commissaris-generaal verzoeker hem eerst verwijt dat hij zijn broer onvoldoende kende en hem enkele paragrafen later verwijt dat hij zich niet voldoende van zijn broer zou gedistanteerd hebben.

Verzoeker merkt op dat het verwijt van de commissaris-generaal dat hij zijn ouderlijk huis moest verlaten om zich nog verder van zijn broer te distantiëren niet opgaat. Hij kon namelijk de enige eigendom van de familie (en dus van de vier andere kinderen die met hun moeder in Ghana verblijven) niet verlaten. Hij moest zijn broer in de gaten houden zodat hij van het huis geen bandietennest zou maken. Bovendien is het in en rond de hoofdstad van Nigeria niet goedkoop om een woning te huren. Verzoeker merkt op dat hij enkele jaren geleden niet kon vermoeden wat hem te wachten stond en dat het conflict tussen de fracties van de OPC zo zou escaleren. De commissaris-generaal heeft ook niet aangetoond dat als hij het ouderlijk huis zou hebben verlaten, verzoeker aan de problemen zou zijn ontsnapt. Hij wijst op het feit dat het dochtertje van zijn broer niet bij haar vader woonde maar in koelen bloede werd vermoord.

Wat betreft de datum van de dood van zijn broer, benadrukt verzoeker dat hij het nieuws via vrienden heeft vernomen op vrijdag 2 juli 2010. Er werd hem toen verteld wanneer zijn broer in een straatgevecht werd vermoord en hij was er dan ook van overtuigd dat zijn broer op die datum was omgekomen. Aangezien hij onmiddellijk naar een veilige plaats moest vluchten, heeft hij niet de mogelijkheid gehad om zich over de details van de dood van zijn broer te vergewissen. Aangezien hij ook geen hechte band had met zijn broer en diens levenswandel afkeurde, was er voor hem evenmin reden om over zijn dood te rouwen. Om deze redenen is het volgens verzoeker verschoonbaar dat hij zich er niet van bewust was dat zijn broer enkele dagen eerder was gestorven.

Verzoeker voert aan dat de vaststelling van de commissaris-generaal dat de geboorteaktes van beide broers in hetzelfde handschrift zijn opgesteld maar door een andere ambtenaar ondertekend werden, kant noch wal raakt. Hij benadrukt dat er inderdaad vier jaar verschil is tussen beide documenten en dat ze inderdaad door twee verschillende ambtenaren ondertekend werden. Verzoeker stelt dat hieruit enkel kan worden afgeleid dat in die vier jaar de post van ambtenaar van de burgerlijke stand door verschillende personen werd bekleed. Met het vertrek van de ambtenaar verandert daarom niet het hele secretariaat. Verzoeker stelt dat de geboorteaktes door dezelfde bediende werden opgesteld, reden waarom ze in één en hetzelfde handschrift zijn ingevuld. Verzoeker voert aan dat waar de commissaris-generaal opmerkt dat in Nigeria valse identiteitspapieren vrij te verkrijgen zijn, dit een algemene bewering is die kan opgaan voor eender welke staat waar criminele en corrupte netwerken actief zijn. De commissaris-generaal bewijst niet dat het *in casu* om vervalste documenten gaat.

Verzoeker voert aan dat het feit dat zijn moeder haar brief uit Lagos in Nigeria verstuurde geen argument is om te stellen dat hij oneerlijk is. Hij preciseert dat zijn moeder vanuit Ghana naar Lagos was afgezakt om te polsen hoe de situatie was. Zij kon zich redelijk veilig verplaatsen in Lagos gezien door

haar lange afwezigheid niemand haar zou herkennen. Het is niet abnormaal dat zijn moeder met haar eigen ogen wilde zien hoe het met de eigendom van haar kinderen in Lagos was gesteld.

Verzoeker vindt het standpunt verbazend dat hij niet voldoende de vervolging door de politieke tegenstanders van zijn broer heeft aangetoond. Hij stelt dat hij door onbekende mannen werd ontvoerd, gedurende een lange periode werd vastgehouden en slechts dankzij een gelukkig toeval uit zijn gevangenschap is kunnen ontsnappen. Ook is het volgens verzoeker eigenaardig dat de commissaris-generaal hem verwijt dat hij zijn ontvoerders niet bij naam kon noemen. De commissaris-generaal gaat er blijkbaar van uit dat ontvoerders zich steeds eerst even aan hun slachtoffer voorstellen.

Verzoeker vraagt dan ook in hoofddorde om de bestreden beslissing te vernietigen, desgevallend te hervormen en de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève toe te kennen. In subsidiaire orde vraagt hij om de subsidiaire bescherming toe te kennen.

3.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient inzake de asielaanvraag een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.2.3. Verzoeker legt de oorzaak van zijn voorgehouden problemen in zijn familieband met W.A., die zijn broer zou zijn geweest, met wie hij zijn hele leven zou hebben samengewoond en die voorheen een voorname functie bekleedde binnen het OPC en het NURTW.

Verzoeker legde uiterst vage verklaringen af inzake de functie die W.A. uitoefende binnen het OPC. Zo blijkt uit zijn verklaringen dat hij zelfs niet bij benadering kon aangeven sedert wanneer W.A. lid was van het OPC. Verder wist hij niet welke functie W.A. uitoefende binnen het OPC en kwam hij in dit kader niet verder dan te stellen: *"Ik weet het niet. Hij was alleszins nuttig voor hen"*. Evenmin kon verzoeker aangeven welke taken W.A. had in de partij doch antwoordde hij in dit kader: *"Ik weet niet welke rol hij had. Hij was een sterk lid, dat weet ik"*. Wanneer erop werd gewezen dat zij samenleefden en dat hij toch meer moet weten, gaf verzoeker vervolgens geen antwoord. Bovendien wist hij niet of W.A. voor zijn taken binnen het OPC al dan niet werd betaald (administratief dossier, stuk 3, p.13-14).

Verzoeker legde daarenboven uitermate vage verklaringen af met betrekking tot de functie van W.A. als voorzitter van het NURTW. Hij kon niet specificeren wanneer in 2009 zijn broer zou zijn verkozen om deze functie uit te oefenen. Evenmin kon hij aangeven wie de andere kandidaten bij deze verkiezing waren. Voorts legde hij vage en incoherente verklaringen af inzake de concrete invulling van het takenpakket van W.A. als voorzitter. Wanneer werd gevraagd wat deze deed als voorzitter, stelde hij vaagweg: *"Hij coördineerde de boel"*. Vervolgens gevraagd of hij dit kon uitleggen, antwoordde hij dat je op elke trip geld moet betalen en dat de voorzitter het geld verzamelde. Daarna verklaarde hij dat geld verzamelen de enige functie van zijn broer was en dat deze geen andere dingen deed. Dat de voorzitter

van het NURTW zich slechts met het verzamelen van geld zou bezighouden is echter niet aannemelijk en strookt niet met verzoekers verklaring dat deze de boel coördineerde. Verzoeker legde daarnaast vage verklaringen af omtrent de opvolger van W.A. Zo zou hij hebben gehoord dat MC M. diens opvolger was doch kon hij inzake deze persoon, ondanks dat zijn broer zou zijn gedood in het kader van een machtsstrijd tussen de fracties van het OPC en met de functie van voorzitter van het NURTW als voorwerp, zelfs niet preciseren tot welke fractie van het OPC deze behoort (*ibid.*, p.9, 11-12).

Tevens bleek verzoeker onwetend over de reis die W.A. ondernam naar Ierland net voordat deze persoon werd vermoord, en dit ondanks dat hij deze reis expliciet vermeldde in zijn vluchtrelaas. Gevraagd waarom zijn broer naar Ierland ging, gaf hij aan: *"Misschien voor zaken, hij zei het niet"*. Op de vraag voor welke zaken zijn broer dan naar Ierland zou zijn gegaan, moest hij echter het antwoord schuldig blijven (*ibid.*, p.9, 12). Verzoekers gebrekkige kennis ter zake is weinig plausibel, te meer daar het een reis betrof van drie weken en het de allereerste trip van zijn broer naar het buitenland was.

Verzoeker legde tevens incoherente verklaringen af inzake de geboortedatum van W.A. Hij stelde aanvankelijk dat deze zou zijn geboren in 1977. Toen hem gevraagd werd om preciezer te zijn, gaf hij aan dat hij het niet wist (administratief dossier, stuk 3, p.5). Na de pauze merkte hij echter spontaan op dat de geboortedatum van W.A. 1978 is en niet 1977. Bovendien kon hij nu wel specificeren dat de precieze geboortedatum 1 augustus 1978 is, waarmee hij zijn verklaringen in overeenstemming bracht met de inhoud van de neergelegde kopie van het geboortecertificaat van W.A. (*ibid.*, p.10-11; stuk 16: documenten). Verzoeker tracht deze incoherentie toe te schrijven aan het feit dat hij bij de aanvang van het gehoor zenuwachtig was en zich niet goed kon concentreren doch deze uitleg kan niet worden aangenomen. Daarenboven is een zekere mate van zenuwachtigheid inherent aan elk interview, doch staat dit er geenszins aan in de weg dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen inzake de persoon van wie hij beweert dat het zijn broer is en met wie hij zijn hele leven zou hebben samengewoond. De Raad kan niet inzien dat de inname van een glas water en enkele tabletten druivensuiker tot een spontane herleving van het vermogen tot correcte herinnering zou kunnen leiden.

Bovendien legde verzoeker foutieve en vage verklaringen af omtrent de dag waarop W.A. werd gedood, hetgeen tevens de dag was waarop deze terugkeerde uit Ierland. Hij verklaarde in de vragenlijst: *"Tijdens deze gevechten werd mijn broer op 02.07.2010 aan de busstop vermoord"* (administratief dossier, stuk 13: vragenlijst, p.3). Ook bij het CGVS verklaarde verzoeker herhaaldelijk en eenduidig dat zijn broer op die datum werd gedood. Bij de aanvang van het gehoor verklaarde hij: *"(W.A.), vermoord op 02/02/2010"*. Later tijdens het gehoor stelde hij: *"Hij vervoegde zijn bende, om te vechten. Op de dag van zijn terugkeer was dat. Het was 2 juli. Tijdens het gevecht werd hij gedood (...) "*. Even verder gaf hij nogmaals aan dat zijn broer werd gedood *"in de avond, op 2 juli 2010"* (administratief dossier, stuk 3, p.3, 9, 15). Uit het dossier blijkt nochtans dat W.A. werd vermoord op dinsdag 29 juni 2010 (administratief dossier, stuk 16: documenten; stuk 17: landeninformatie). Niet alleen kon verzoeker van de moord op W.A. niet de correcte datum geven, doch hij kon tevens niet aangeven op welke dag van de week deze moord plaatsvond. Verder verklaarde hij enerzijds zelf dat bij de gevechten waarin zijn broer om het leven kwam nog andere personen werden gedood, doch kon hij anderzijds niet preciseren hoeveel anderen werden vermoord (administratief dossier, stuk 3, p.16).

Verzoeker legt tevens incoherente verklaringen af omtrent de naam van W.A. In het verzoekschrift stelt hij immers dat deze H.W. heette en dat 'A.' zijn bijnaam was (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.5). Niet alleen is het in het licht van deze verklaring niet aannemelijk dat in de berichtgeving omtrent diens dood de naam A., de bijnaam van W., zou worden gehanteerd (administratief dossier, stuk 17: landeninformatie), doch tevens strookt deze verklaring niet met verzoekers eerdere verklaringen. Verzoeker verklaarde steeds eenduidig dat zijn broer W.A. heette en maakte daarbij nergens melding van het feit dat de naam 'A.' een bijnaam zou zijn (administratief dossier, stuk 3, p.3, 5; stuk 13, verklaring, nr.30). Dat hij ter zake zijn verklaringen wijzigt, en dit na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing waarin wordt gesteld dat het bevreemdend is dat W.A. in het door hem neergelegde geboortecertificaat voluit H.W.A. wordt genoemd en dat dit doet vermoeden dat de naam H. werd toegevoegd om hun vermeende broederband te onderstrepen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaarde broederband met deze persoon.

Verzoeker tracht ten onrechte de voormelde frappante onwetendheden in zijn hoofde te vergoelijken. Dat hij een slechte relatie zou hebben gehad met zijn broer en niet akkoord was met diens activiteiten kan niet verklaren waarom hij kon antwoorden op geen van de hoger aangehaalde eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent de functies van zijn beweerde broer W.A. en de omstandigheden van

diens overlijden. Van verzoeker, die zijn aangehaalde vrees voor vervolging integraal baseert op zijn familieband met W.A. en op de functies die W.A. voor zijn overlijden uitoefende binnen het OPC en het NURTW, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij dienaangaande enige kennis vertoont. Minstens mag worden verwacht dat hij zich hierover zou hebben ingelicht in het kader van onderhavige asielaanvraag. Dat hij heeft nagelaten zich te informeren betreffende W.A., de functies die deze persoon uitoefende en de omstandigheden waarin hij om het leven kwam – nochtans de elementen die de essentie uitmaken van zijn asielrelaas – maakt dat noch aan zijn vermeende familieband met deze persoon noch aan het feit dat hij ingevolge diens functies binnen het OPC en het NURTW enige vrees zou koesteren geloof kan worden gehecht. Deze vaststelling klemt nog des te meer daar verzoeker anderzijds wel beweerde via het internet de situatie te volgen (*ibid.*, p.18).

Verzoeker slaagt er bovendien hoe dan ook niet in zijn beweerde persoonlijke problemen aannemelijk te maken. Blijkens het niet-betwiste feitenrelaas zou hij persoonlijk slachtoffer zijn geworden van twee gebeurtenissen, hetgeen hem ertoe zou hebben aangezet het land te ontvluchten. Hij zou aanvankelijk, nadat veel dingen in zijn straat en huis werden vernield, zijn gevlucht naar een vriend in Ibadan en hij zou vervolgens, nadat hij aldaar werd ontvoerd en twee dagen werd vastgehouden, het land zijn ontvlucht. Verzoeker slaagt er echter niet in deze twee kerngebeurtenissen in zijn relaas op correcte, coherente en precieze wijze in de tijd te situeren.

Wanneer werd gevraagd wanneer hij op een dag na het werk naar huis ging en zag dat alles vernield was, kwam hij niet verder dan de reactie: *"Ik weet het niet, rond... (denkt lang na)"*. Vervolgens gevraagd of hij hiervan geen idee had, antwoordde hij: *"neen"* (administratief dossier, stuk 3, p.16). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk slachtoffer zou zijn geworden van vernielingen in zijn straat en huis en ingevolge hiervan genoodzaakt zou zijn geweest te vluchten naar een vriend in Ibadan, in staat zou zijn dergelijke ingrijpende en bepalende gebeurtenissen toch enigszins in de tijd te situeren. Dat hij hiertoe niet in staat bleek klemt nog des te meer daar hij incoherente verklaringen aflegt inzake wat er bij deze gebeurtenissen precies werd vernield. Tijdens het gehoor kon hij dit niet aangeven doch antwoordde hij slechts, wanneer werd gevraagd wat er was vernield: *"Ik ging niet binnen. Ik zag gevandaliseerde zaken in de straat. Ik zag een ontplofte auto. Ik durfde de straat niet binnen"* (*ibid.*). In onderhavig verzoekschrift geeft hij echter, daar waar hij hiertoe eerder niet in staat bleek, op gedetailleerde wijze aan dat de muren van zijn huis waren beschadigd, de ramen werden vernield, de voordeur van het huis niet meer in de hengsels hing, alles binnen overhoop lag en de meubels stuk waren (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.3-4).

Verzoeker kon evenmin preciseren wanneer hij zou zijn ontvoerd en gedurende twee dagen werd vastgehouden op het ogenblik dat hiernaar rechtstreeks werd gevraagd. Wanneer hem werd gevraagd deze ontvoering te omschrijven en wanneer dit gebeurde, antwoordde hij: *"Weet ik niet"*. Gevraagd om toch te proberen, kwam hij niet verder dan te stellen dat deze plaatsvond *"Rond december"* (administratief dossier, stuk 3, p.12). Verzoeker verklaarde nochtans eerder tijdens het gehoor dat hij na zijn ontvoering twee dagen werd vastgehouden en ontsnapte begin januari (*ibid.*, p.10). Dat enerzijds uit zijn verklaringen bij het uiteenzetten van zijn relaas blijkt dat hij zou zijn ontvoerd één van de laatste twee dagen van december, dan wel begin januari, doch dat hij anderzijds wanneer hiernaar even later rechtstreeks werd gevraagd niet bij machte was te preciseren wanneer hij werd ontvoerd doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Verzoeker brengt daarenboven niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid. Dit klemt nog des te meer daar hij niet in staat bleek de naam te geven van de smokkelaar die met hem meereisde. Voorts kon hij niet preciseren in welk land hij een tussenlanding zou hebben gemaakt en kon hij niet aangeven met welke vliegtuigmaatschappijen hij zou hebben gereisd (administratief dossier, stuk 13, verklaring, nr.34-35). Bij het CGVS preciseerde hij omtrent zijn reisweg: *"Het enige dat ik herinner is dat ik met het vliegtuig kwam"* (administratief dossier, stuk 3, p.8). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, te meer gelet op zijn scholing en het ingrijpende karakter van een noodgedwongen vlucht uit het land van herkomst, meer toelichting zou kunnen geven inzake zijn reisweg.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde asielrelaas.

De neergelegde documenten vermogen niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen (administratief dossier, stuk 16: documenten).

De geboortecertificaten worden slechts bijgebracht in kopie zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Daarnaast blijkt uit het

administratief dossier (stuk 17: landeninformatie) dat in Nigeria valse geboortecertificaten op eenvoudig verzoek en mits betaling vlot verkregen kunnen worden, zodat aan de neergelegde geboortecertificaten hoe dan ook slechts een relatieve bewijswaarde kan worden toegekend en zij niet opwegen tegen de hoger vastgestelde frappante vaststellingen inzake de vermeende band tussen verzoeker en W.A. Waar verzoeker stelt dat niet is aangetoond dat de documenten vals zijn, dient te worden opgemerkt dat de authenticiteit van deze documenten niet kan worden nagegaan op basis van een kopie en dat de commissaris-generaal noch de Raad moeten aantonen dat de documenten vals zijn om hieraan iedere bewijswaarde te ontfangen. Verder kan worden opgemerkt dat de geboortecertificaten geen gegevens bevatten die afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen aangaande verzoekers persoonlijke problemen.

Inzake de verklaring van verzoekers moeder is het opmerkelijk dat dit stuk door verzoeker bij het CGVS werd neergelegd terwijl het dateert van de dag van het gehoor zelf, alsmede dat dit zou zijn opgesteld te Lagos terwijl verzoekers moeder volgens zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, op dat moment in Ghana was. Tevens vertoont het een duidelijk gesolliciteerd karakter zodat hieraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Voorts kan worden vastgesteld dat de verklaring van zijn moeder hoe dan ook geen gegevens bevat betreffende verzoekers beweerde persoonlijke problemen zodat zij de vaststellingen dienaangaande niet kunnen ontkrachten.

De overige neergelegde documenten bevatten geen gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen inzake de beweerde band tussen verzoeker en W.A. noch aan de vaststellingen omtrent zijn vermeende persoonlijke problemen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de *sub* 3.2.3. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS